

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 marca 1946 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 13 ust. (3), art. 14 ust. (2) i art. 19 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220) zarządzam, co następuje :

- § 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym: a) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220), b) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o dekreście bez bliższego określenia rozumieć należy dekret z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220).

Do art. 2 ust. (1).

§ 2. 1. Do kategorii wynagrodzeń za pracę należą wynagrodzenia wynikające ze stosunku pracy (stosunku służbowego lub stosunku umowy o pracę). Stosunek służbowy wynika z decyzji władzy, opartej na przepisach prawa publicznego. Stosunek umowy o pracę reguluje prawo pracy, a w szczególności rozporządzenia Prezydenta Rze-

czypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323) i o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 324) wraz z Działem I Tytułu XI Kodeksu Zobowiązań (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 82, poz. 598).

2. Do rzędu wynagrodzeń zalicza się wszelkiego rodzaju wynagrodzenia bez względu na ich nazwę i rodzaj, jeżeli wypłata następuje z tytułu istniejącego pomiędzy pracownikiem i pracodawcą stosunku pracy (wynagrodzenie zasadnicze, za godziny nadliczbowe, za pracę nocną, dodatki służbowe, funkcyjne, specjalne, osobiste, rodzinne, reprezentacyjne, lokalne, mieszkaniowe, taksy egzaminacyjne, promocyjne, akordowe, żetonowe, premie za wydajną pracę, prowizje, odszkodowania za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty, niezależnie od tego, czy są określone w sumach z góry ustalonych).

3. W przypadku, gdy ze względu na odmienny od ogółu pracowników zakres obowiązków czas zatrudnienia danej osoby lub inne okoliczności, powstaje wątpliwość, czy w ogóle zachodzi stosunek umowy o pracę (radcowie prawni, lekarze fa-

bryczni, buchalterzy na godziny itp.), należy ustalić, czy całokształt praw i obowiązków danej osoby jest normowany przepisami z zakresu prawa pracy. W razie nasuwających się trudności w określeniu charakteru zatrudnienia tej osoby można zasięgnąć opinii związku zawodowego, do którego należy ogół pracowników danego zakładu pracy.

§ 3. 1. Odszkodowania i odprawy wypłacane pracownikom z tytułu rozwiązania stosunku pracy podlegają opodatkowaniu, chociażby nie były przewidziane w umowie o pracę.

2. Do wynagrodzeń należą również emerytury i zaopatrzenia wypłacane po ustaniu stosunku pracy.

3. Odprawy pośmiertne po zmarłych pracownikach nie podlegają opodatkowaniu.

§ 4. 1. Nie uważa się za wynagrodzenie:

- a) sum wypłacanych z funduszków Państwa, samorządu lub z innych funduszków publicznych duchowieństwu prawnie uznanych wyznań religijnych na zasadzie przepisów, regulujących stosunek Państwa do tych wyznań,
- b) przychodu duchownych z opłat stule, z opłat za odprawianie mszy itp. oraz z innych darów, jakie otrzymują duchowni ze względu na swój urząd.

2. Przychody, jakie uzyskują woźni, służący, portierzy, dozorczy domów itp. w postaci datków lub podarków nie od pracodawcy, lecz od innych osób za usługi lub na podstawie zwyczaju, nie są wynagrodzeniem w rozumieniu dekretu.

3. Przychód kelnerów w postaci procentowego wynagrodzenia pobieranego od inkasowanych rachunków stanowi wynagrodzenie podlegające opodatkowaniu, natomiast dobrowolne datki przekraczające określoną wysokość procentowego wynagrodzenia nie są wynagrodzeniem w rozumieniu dekretu.

Do art. 2 ust. (2).

§ 5. Wszelkie świadczenia w gotówce i w naturze, uzyskiwane przez osoby należące do składu zarządów, rad, komitetów nadzorczych, komisji dyskontowych, komisji rewizyjnych itp. władz, osób prawnych, nawet mimo braku cech znamionujących stosunek pracy, zalicza się do kategorii wynagrodzeń.

Do art. 5 ust. (1) pkt 6).

§ 6. Odprawy za zrzeczenie się praw emerytalnych realizowanych z funduszków Państwa lub zakładów ubezpieczeń społecznych są wolne od podatku.

Do art. 5 ust. (1) pkt 12).

§ 7. Sumy wypłacane pracownikom zatrudnionym w służbie publicznej tytułem zwrotu kosztów służbowych, kosztów podróży oraz diety wolne są od podatku bez względu na to, czy są ustalone na podstawie zestawienia sum wydatków, czy też ryczałtowo. Obojętne jest przy tym, czy pra-

cownik zaoszczędzi coś z sum przeznaczonych na te koszty.

Do art. 5 ust. (1) pkt 13).

§ 8. Wysokość pomiesionych kosztów podróży (np. kosztów przejazdu i diety) nie wymaga udokumentowania, jeżeli nie przekracza norm układu zbiorowego pracy dla danego zawodu. Jeżeli dany zakład pracy nie jest objęty układem zbiorowym, wysokość kosztów podróży może być przyjęta na podstawie norm przewidzianych na takie koszty dla pracowników w podobnych zakładach, objętych układem zbiorowym, lub dla funkcjonariuszów państwowych. W przypadkach, gdy koszty podróży przekroczą normy wyżej przytoczone, wysokość ich powinna być udokumentowana (np. rachunkami hotelowymi, restauracyjnymi lub innymi dowodami, stwierdzającymi sam fakt odbycia podróży, jej kierunek, czas trwania itp. elementy), w przeciwnym zaś razie nadwyżka ponad normę podlega doliczeniu do wynagrodzenia.

Do art. 5 ust. (1) pkt 12) i 13).

§ 9. Do kosztów przesiedlenia wypłacanych przez pracodawcę w ramach stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy §§ 7 i 8.

Do art. 5 ust. (1) pkt 14).

§ 10. 1. Koszty, o których mowa w art. 5 ust. (1) pkt 14), wyłącza się z podstaw opodatkowania, jeżeli są ponoszone z otrzymywanego wynagrodzenia.

2. Przepis art. 5 ust. (1) pkt 14) ma zastosowanie również przy czasowym pobycie na letnisku.

Do art. 5 ust. (1) pkt 16) i 17).

§ 11. Jeżeli wysokość zapomogi przewyższa kwotę 3.000 zł lub wysokość daru jubileuszowego — 6.000 zł przy obliczeniu podatku włącza się do podstaw opodatkowania jedynie nadwyżkę ponad wymienione sumy, traktując tę nadwyżkę jako wynagrodzenie nieperiodyczne (art. 12 ust. (5)).

Do art. 5 ust. (1) pkt 18).

§ 12. Nagrody za wynalazki nie podlegają opodatkowaniu nawet w tych przypadkach, gdy wynalazek został dokonany w czasie pełnienia pracy oraz gdy osobą wypłacającą jest pracodawca nagrodzonego.

Do art. 5 ust. (1) pkt 19).

§ 13. Opodatkowaniu nie podlegają wynagrodzenia na zasadzie specjalnych ustaw zwolnione od podatku, a w szczególności:

- a) uposażenia funkcjonariuszów państwowych, do których stosuje się dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego i zaszerogowania funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 89);

b) uposażenia wojska, profesorów, pomocniczych sił naukowych w państwowych szkołach akademickich i nauczycieli, służby bezpieczeństwa publicznego, w tym Milicji Obywatelskiej, straży więziennej i straży granicznej;

c) zaopatrzenia emerytalne i inne świadczenia, przyznane od dnia 1 lutego 1934 r. funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym oraz pracownikom, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny, w przedsiębiorstwach „Polskie Koleje Państwowe”, „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” i w monopolach państwowych.

Do art. 6.

§ 14. Przepisy art. 6 mają zastosowanie w przypadku, gdy umowa między Państwem Polskim a innym państwem o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu nie zawiera odmiennych postanowień. Podatnik, żądający na zasadzie art. 6 zwolnienia od opodatkowania, obowiązany jest udowodnić, że wynagrodzenie jego podlega za granicą podatkowi tego samego rodzaju. Wynagrodzenie to wyłącza się spod opodatkowania po stwierdzeniu, że właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych przychodów, osiągniętych na obszarze Polski.

Do art. 7.

§ 15. 1. Na równi z wypłatą wynagrodzenia traktuje się uzyskanie przez pracownika możliwości dysponowania należną mu sumą wynagrodzenia.

2. Czasokresem wypłaty jest okres, za jaki pracodawca według umowy oblicza i wypłaca wynagrodzenie.

Do art. 9 i 10.

§ 16. Zniżkę rodzinną z art. 9 stosuje się tylko wówczas, gdy obydwaj warunki, przewidziane w art. 9 ust. (2), zachodzą jednocześnie, t.j. gdy wynagrodzenie podatnika nie przekracza 120.000 zł w stosunku rocznym i jednocześnie tenże podatnik nie jest podatnikiem w podatku dochodowym.

§ 17. 1. Zniżkę lub zwwyżkę rodzinną stosuje pracodawca na podstawie złożonego przez pracownika pisemnego oświadczenia o stanie rodzinnym. Oświadczenie powinno zawierać następujące dane: imiona i nazwiska członków rodziny, wiek, stopień pokrewieństwa, nazwę i adres zakładu, w którym jest pobierana nauka lub odbywana praktyka zawodowa, zaznaczenie, czy i jakie posiadają źródła dochodu oraz klauzulę stwierdzającą, że podatnik składa oświadczenie pod odpowiedzialnością karną za złożenie oświadczenia niezgodnego z rzeczywistością.

2. W razie wątpliwości nasuwających się pracodawcy lub władzy kontrolującej pracownik jest obowiązany przedstawić pisemne zaświadczenie biura ewidencji ludności, biura meldunkowego lub komitetu domowego (blokowego) o stanie rodzinnym, zaświadczenie zakładu, szkoły lub osoby, u której jest pobierana nauka bądź odbywana prak-

tyka zawodowa, oraz zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego co do faktu posiadania źródeł dochodu.

3. Zaświadczenia i oświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, pracodawca obowiązany jest przechowywać w okresie 5 lat, licząc od chwili wygaśnięcia obowiązku podatkowego.

4. Za źródła dochodu, wymienione w art. 9 ust. (4) dekretu, uważa się źródła przychodów, wymienione w dekreście o podatku dochodowym, oraz wynagrodzenie za pracę. Jeżeli dochód z tych źródeł nie przekroczy minimum wolnego od podatku dochodowego lub podatku od wynagrodzeń, to posiadanie tego rodzaju źródła przychodów nie stanowi przeszkody do zastosowania zniżki na danego członka rodziny.

§ 18. 1. O każdej zmianie, mającej wpływ na stosowanie zniżki lub zwwyżki, pracownik ma obowiązek złożyć oświadczenie przewidziane w § 17.

2. Zmianę w stanie rodzinnym należy uwzględnić przy wypłacie wynagrodzenia za następny okres wypłaty po zafiscie zmiany.

Do art. 11 i 12.

§ 19. Przy obliczaniu podatku odrzuca się końcówki wyrażone w groszach, pozostawiając podatki w pełnych złotych.

Do art. 11 ust. (2).

§ 20. 1. W celu ustalenia właściwej podstawy do znalezienia stopy procentowej podatku należy wypłacane wynagrodzenie obliczyć w stosunku rocznym, mnożąc:

sumę wypłaty	dziennej	przez	300
„	„	tygodniowej	„ 52
„	„	miesięcznej	„ 12

w zależności od okresu, za jaki według umowy o pracę pracodawca oblicza i wypłaca wynagrodzenie.

Przykłady:

I. Pracownik według umowy o pracę z tygodniowym okresem wypłaty wynagrodzenia otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 100 zł dziennie. W jednym tygodniu przepracował 4 dni i za ten tygodniowy okres wypłaty otrzymał 400 zł. Dla uzyskania rocznej kwoty wynagrodzenia mnoży się 400 zł przez 52 i uzyskuje się sumę 20.800 zł, której odpowiada stopa procentowa podatku 1,5%; w innym tygodniu przepracował ten pracownik 6 dni i otrzymał 600 zł.

$$600 \text{ zł} \times 52 = 31.200 \text{ zł}$$

Stopa procentowa podatku wynosi 2,5%.

II. Pracownik według umowy o pracę z miesięcznym okresem wypłaty wynagrodzenia otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.100 zł miesięcznie.

W pierwszym miesiącu po przyjęciu do pracy pracował 20 dni i otrzymał wynagrodzenie 1.400 zł; podstawa do ustalenia stopy procentowej podatku wynosi

$$1.400 \text{ zł} \times 12 = 16.800 \text{ zł}$$

Stopa procentowa podatku wynosi 1%. Przy pracy całomiesięcznej podstawa wynosi

$$2.100 \text{ zł} \times 12 = 25.200 \text{ zł},$$

a stopa procentowa podatku 2%.

2. W celu ustalenia właściwej podstawy do znalezienia stopy procentowej podatku przy wypłacie wynagrodzeń pracownikom sezonowym należy takie wynagrodzenia obliczać w stosunku rocznym, mnożąc:

sumę wypłaty	dziennej	przez	200
"	"	tygodniowej	" 34
"	"	miesięcznej	" 8

3. Za pracowników sezonowych uważa się pracowników zatrudnionych na robotach publicznych, ziemnych i brukarskich, w przedsiębiorstwach budowlanych, w żegludze śródlądowej i przy spławie, jeżeli roboty trwają nie dłużej niż 8 miesięcy w ciągu roku oraz jeżeli umowa o pracę zastrzega sezonowy charakter zatrudnienia, a pracownik przed lub po upływie okresu sezonowej pracy nie jest u tego samego pracodawcy zatrudniony przy innych pracach.

§ 21. Przy każdej wypłacie wynagrodzenia, którego wysokość obliczona w stosunku rocznym przekroczy 12.000 zł, pobiera się podatek według skali art. 11 dekretu drogą potrącenia przez pracodawcę. Jeżeli wysokość wynagrodzenia ulegnie zmianie, należy już przy najbliższej wypłacie uwzględnić zmianę i za podstawę potrącenia przyjąć kwotę zmienionego wynagrodzenia, obliczoną w stosunku rocznym.

§ 22. W przypadkach wypłacania pracownikom zaliczek na wynagrodzenie należy rozróżnić 3 formy tego rodzaju wypłat:

- 1) wysokość wynagrodzenia nie została ostatecznie ustalona (np. brak umowy zbiorowej), a wypłacane są jedynie zaliczki,
- 2) wysokość wynagrodzenia została ustalona, jednakże wypłata następuje częściowo,
- 3) wypłaca się pracownikowi zaliczkę na wynagrodzenie z tym, że zostanie ona potrącona przy najbliższej wypłacie wynagrodzenia lub też będzie odliczana częściami w ciągu kilku okresów wypłaty.

Kwalifikacja podatkowa zaliczek:

W przypadku 1) zaliczkę taką traktuje się jak zwykle wynagrodzenie, od którego podatek należy potrącić przy każdej wypłacie, biorąc za podstawę do ustalenia podatku kwotę wypłacanej zaliczki, obliczonej w stosunku rocznym. Po ustaleniu ostatecznej sumy wynagrodzenia od wypłaconego wyrównania należy potrącić różnicę pomiędzy

sumą podatku przypadającą od ostatecznie ustalonej sumy wynagrodzenia a sumą podatku pobranego od uprzednio wypłaconej zaliczki.

Przykład: w miesiącach wrześniu i październiku wypłacono pracownikowi zaliczkę w sumie 2.500 zł za każdy miesiąc i potrącono podatek według stopy 2% po 50 zł co miesiąc. W miesiącu listopadzie ostatecznie ustalono kwotę miesięcznego wynagrodzenia na sumę 4.000 zł i wypłacono wyrównanie po 1.500 zł za dwa ubiegłe miesiące. Od 4.000 zł według stopy 4% należy się tytułem podatku 160 zł, przy wypłacie zaliczki potrącono 50 zł, obecnie zatem przy wypłacie wyrównania potrąceniu podlega 110 zł za każdy miesiąc.

W przypadku 2) stopę procentową ustala się od całej wysokości należnego wynagrodzenia i stopę tę stosuje się do wypłacanej zaliczki.

W przypadku 3) zaliczka taka, będąca formą pożyczki, nie podlega opodatkowaniu w chwili wypłacania zaliczki. Przy wypłacie jednak wynagrodzenia podstawę opodatkowania stanowi kwota, jaką pracownik otrzymałby, gdyby zaliczka lub jej część nie została potrącona.

§ 23. 1. W przypadku pokrywania przez pracodawcę z własnych funduszy podatku obciążającego pracownika należy wypłacane pracownikowi wynagrodzenie netto przeliczyć według poniższej tabeli na odpowiadające mu wynagrodzenie brutto, od którego należy obliczyć podatek według skali art. 11.

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia netto w stosunku rocznym		Stanowi w stosunku do wynagrodzenia brutto (stopa procentowa)
	ponad zł	do zł	
9	56.400	65.100	93
10	65.100	73.600	92
11	73.600	81.900	91
12	81.900	90.000	90
13	90.000	97.900	89
14	97.900	105.600	88
15	105.600	113.100	87
16	113.100	118.400	85
17	118.400	132.800	83
18	132.800	145.800	81
19	145.800	158.000	79
20	158.000	184.800	77
21	184.800	210.000	75
22	210.000	233.600	73
23	233.600	255.600	71
24	255.600	276.000	69
25	276.000	301.500	67
26	301.500	325.000	65
27	325.000	342.500	63
28	342.500	366.000	61
29	366.000	413.000	59
30	413.000	456.000	57
31	456.000	495.000	55
32	495.000	530.000	53
33	530.000		50

Przykład:

Wypłacane wynagrodzenie netto wynosi 8.000 zł miesięcznie, w stosunku rocznym 96.000 zł.

Sumę 96.000 zł należy pomnożyć przez 100 i podzielić przez 89 (z powyższej tabeli) według wzoru:

$$Wb = (Wn \times 100) : P.$$

(Wb — wynagrodzenie brutto, Wn — wynagrodzenie netto, P. — stopa procentowa)

$$Wb = (96.000 \text{ zł} \times 100) : 89 = 107.865 \text{ zł.}$$

Zgodnie ze skalą art. 11 podatek od tej sumy wynagrodzenia pobiera się według 11% stopy.

2. Jeżeli oprócz podatku od wynagrodzeń pracodawca pokrywa z własnych funduszków również inne obciążające pracownika świadczenia publiczne, dodaje się do wynagrodzenia netto kwotę wszystkich tego rodzaju świadczeń pokrytych za pracownika przez pracodawcę i do otrzymanej w ten sposób sumy stosuje się tryb postępowania przytoczony w punkcie poprzedzającym.

Do art. 12 ust. (4).

§ 24. Przykład obliczenia podatku od wynagrodzeń periodycznych zmiennych:

Okres wypłaty	Wynagrodzenie miesięczne w złotych	Wynagrodzenie w stosunku rocznym w złotych	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia od początku roku w złotych	Podatek należny za dany miesiąc		Podatek należny od początku roku w złotych	Podatek zapłacony do początku roku w złotych	Do zapłacenia złotych	U W A G I	
				stopa procentowa podatku %	z ł o t y c h					
Styczeń	5.000	60.000	5.000	6	300	300	—	300	Wynagrodzenie doprowadza się do stosunku rocznego zgodnie z art. 11 ust. (2)	
Luży	3.500	42.000	8.500	3	105	405	300	105		
Marzec	6.000	—	14.500	1	—	145	405	—		Z powodu przekroczenia sumy 12.000 zł. podatek oblicza się w myśl art. 12 ust. (6)
Kwiecień	4.500	—	19.000	1,5	—	285	405	—		
Maj	6.000	—	25.000	2	—	500	405	95		
Czerwiec	7.000	—	32.000	2,5	—	800	500	300		
Lipiec	3.000	—	35.000	2,5	—	875	800	75		
Sierpień	5.000	—	40.000	3	—	1200	875	325		
Wrzesień	5.500	—	45.500	4	—	1820	1200	620		
Październik	4.000	—	49.500	5	—	2475	1820	655		
Listopad	2.000	—	51.500	5	—	2575	2475	100		
Grudzień	2.000	—	53.500	5	—	2675	2575	100		
Razem . .	53.500							2.675		

Do art. 12 ust. (5).**§ 25. Przykład obliczania podatku od wynagro-**

dzeń nieperiodycznych (jednorazowych) wypłaconych obok wynagrodzenia periodycznego:

Okres wypłaty	Wynagrodzenie periodyczne miesięczne w złotych	Wynagrodzenie periodyczne w stosunku rocznym w złotych	Stopa procentowa podatku	Suma podatku od wynagrodzenia periodycznego w złotych	Wynagrodzenie periodyczne w złotych	Wynagrodzenie nieperiodyczne poprzednio wypłacone w złotych	Łączna suma wynagrodzenia nieperiodycznego bieżącego i poprzednio wypłaconego	Wynagrodzenie nieperiodyczne łącznie z periodycznym w złotych	Stopa procentowa podatku %	Podatek od wynagrodzeń nieperiodycznych	Razem podatek w złotych
Styczeń	7,000	84,000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Luty	7,000	84,000	9	630	7,000	—	7,000	91,000	10	700	1,330
Marzec	7,000	84,000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Kwiecień	7,000	84,000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Maj	7,000	84,000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Czerwiec	7,000	84,000	9	630	14,000	7,000	21,000	105,000	11	1,540	2,170
Lipiec	7,000	84,000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Sierpień	7,000	84,000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Wrzesień	7,000	84,000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Październik	7,000	84,000	9	630	12,000	21,000	33,000	117,000	12	1,440	2,070
Listopad	7,000	84,000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Grudzień	7,000	84,000	9	630	—	—	—	—	—	—	630

Do art. 12 ust. (4) i (5).

§ 26. Do wynagrodzeń za pracę w godzinach nadliczbowych lub za specjalną wydajność pracy (premie) stosuje się sposób obliczania podany w § 24, jeżeli wypłata tego rodzaju wynagrodzenia ma charakter periodyczny zmienny. Jeżeli wynagrodze-

nie takie nie ma charakteru periodycznego, lecz tylko sporadyczny, należy zastosować sposób podany w § 25.

Do art. 12 ust. (6).

§ 27. Przykład obliczenia podatku od wynagrodzeń nieperiodycznych:

Okres wypłaty	Suma wypłaty	Suma wynagrodzenia wypłaconego od początku roku w złotych	Stopa procentowa podatku %	Podatek należny od całości wynagrodzenia w złotych	Podatek zapłacony od początku roku w złotych	Podatek do potrącenia w złotych
Styczeń	13,000	—	1	130	—	130
Marzec	9,000	22,000	1,5	330	130	200
Lipiec	14,000	36,000	2,5	900	330	570
Wrzesień	10,000	46,000	4	1840	900	940
Grudzień	5,000	51,000	5	2550	1,840	710
						2,550

Tego rodzaju postępowanie stosuje się, poczynając od stycznia każdego roku kalendarzowego.

Do art. 12 ust. (7).

§ 28. 1. Jeżeli z wynagrodzenia, ustalonego do wymiaru podatku, po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostanie mniej niż wynosi najwyższe wynagrodzenie wolne od podatku, wówczas należy podatek obliczyć i potrącić tylko w wysokości nadwyżki wynagrodzenia ponad tę górną granicę wynagrodzenia wolnego od podatku.

Przykład:

Wynagrodzenie miesięczne	zł 1.005
co stanowi w s'osunku rocznym zł 12.060	
stopa procentowa podatku 1%, podatek	10
pozostaje pracownikowi	995
Ponieważ wynagrodzenie wolne od podatku wynosi	1.000
zaś nadwyżka ponad to wynagrodzenie wolne od podatku wynosi	5
podatek należy pobrać w kwocie 5 zł zamiast	10

2. Podatek należy potrącić w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po pobraniu podatku nie pozostało mniej, niż pozostaje z wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia, po potrąceniu podatku na ten stopień przypadającego.

Przykład: zł
Wynagrodzenie miesięczne 4.030
w stosunku rocznym 48.360 zł, stopa procentowa podatku 5%, podatek 201

pozostaje pracownikowi 3.829
najwyższe wynagrodzenie bezpośrednio niższego stopnia 48.000 zł rocznie czyli miesięcznie 4.000
stopa procentowa podatku 4%, podatek . . . 160

pozostaje pracownikowi 3.840

Podatek należy zatem pobrać w wysokości różnicy pomiędzy sumą 4.030 zł a sumą 3.840 zł czyli w kwocie 190 zł.

Do art. 13 ust. (1).

§ 29. 1. Przy każdej wypłacie wynagrodzenia, nieprzekraczającego na poszczególnego pracownika 60.000 zł w stosunku rocznym, pracodawca jest obowiązany uiścić z własnych funduszy dodatkową opłatę, zgodnie ze skalą art. 13 ust. (1) dekretu.

2. W celu ustalenia kwoty dodatkowej opłaty przy wypłacie wynagrodzeń miesięcznych, tygodniowych lub dziennych wysokość rocznej dodatkowej opłaty należy podzielić przez 12, 52 lub 300. Ma tu odpowiednie zastosowanie przepis § 19.

3. Kwoty dodatkowych opłat powinny być uwidocznione w listach płacy i w wykazach potrąceń w oddzielnej rubryce.

§ 30. 1. Jeżeli przy wypłacie wynagrodzeń periodycznych zmiennych (art. 12 ust. (4)) wynagrodzeń jednorazowych wypłacanych obok wynagrodzenia periodycznego (art. 12 ust. (5)) oraz wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. (6)) okaże się, że w ciągu roku kalendarzowego dodatkowa opłata uiszczona została w sumie za niskiej, pracodawca jest obowiązany różnicę wpłacić w terminie do 7 dnia następnego miesiąca po dniu ostatniej wypłaty.

2. Gdyby z obliczenia wynikała nadpłata, pracodawcy przysługuje prawo wycofania nadwyżki z bieżąco wpłacanych kwot dodatkowej opłaty od wynagrodzeń wszystkich pracowników danego zakładu pracy za pierwsze miesiące następnego roku kalendarzowego.

3. O dokonanej wpłacie w myśl ust. 1 lub wycofaniu nadpłaty zgodnie z ust. 2 pracodawca jest obowiązany pisemnie zawiadomić urząd skarbowy z przytoczeniem sposobu obliczenia niedoboru lub nadwyżki oraz ze wskazaniem, z jakiej wpłaty nadwyżkę wycofał.

Przykłady:

I. Przykład obliczenia dodatkowej opłaty od wynagrodzeń periodycznych zmiennych (art. 12 ust. (4)):

Okres wypłaty	Wynagrodzenie miesięczne w złotych	Wynagrodzenie w stosunku rocznym w złotych	Dodatkowa opłata za okres wypłaty w złotych
Styczeń	5.000	60.000	25
Luty	3.500	42.000	195
Marzec	6.000	72.000	—
Kwiecień	4.500	54.000	75
Maj	6.000	72.000	—
Czerwiec	7.000	84.000	—
Lipiec	3.000	36.000	225
Sierpień	5.000	60.000	25
Wrzesień	5.500	66.000	—
Październik	4.000	48.000	140
Listopad	2.000	24.000	270
Grudzień	2.000	24.000	270
	53.500		1.225

Od wynagrodzenia rocznego w wysokości 53.500 zł należy się dodatkowa opłata w sumie 900 zł. Ponieważ pracodawca wpłacił z tego tytułu w ciągu roku 1.225 zł, przysługuje mu prawo wycofania różnicy w wysokości 325 zł z bieżąco wpłacanych kwot dodatkowej opłaty od wynagrodzeń wszystkich pracowników danego zakładu pracy za pierwsze miesiące następnego roku kalendarzowego.

II. Przykład obliczenia dodatkowej opłaty od wynagrodzeń nieperiodycznych (jednorazowych), wypłacanych obok wynagrodzenia periodycznego (art. 12 ust. 5)):

Okres wypłaty	Wynagrodzenie periodyczne w złotych	Wynagrodzenie nieperiodyczne w złotych	Razem wynagrodzenia za okres wypłaty w złotych	Łączne wynagrodzenie w stosunku rocznym w złotych	Dodatkowa opłata za okres wypłaty w złotych
Styczeń	3.000	—	3.000	36.000	225
Luty	3.000	—	3.000	36.000	225
Marzec	3.000	2.000	5.000	60.000	25
Kwiecień	3.000	—	3.000	36.000	225
Maj	3.000	—	3.000	36.000	225
Czerwiec	3.000	—	3.000	36.000	225
Lipiec	3.000	1.500	4.500	54.000	75
Sierpień	3.000	—	3.000	36.000	225
Wrzesień	3.000	—	3.000	36.000	225
Październik	3.000	—	3.000	36.000	225
Listopad	3.000	—	3.000	36.000	225
Grudzień	3.000	3.000	6.000	72.000	—
	36.000	6.500	42.500	—	2.125

Od wynagrodzenia rocznego w wysokości 42.500 zł należy się dodatkowa opłata w sumie 1.680 zł. Ponieważ pracodawca wpłacił z tego tytułu w ciągu roku 2.125 zł, przysługuje mu prawo wycofania różnicy w wysokości 445 zł z bieżąco wpłacanych kwot dodatkowej opłaty od wynagrodzeń wszystkich pracowników danego zakładu pracy za pierwsze miesiące następnego roku kalendarzowego.

III. Przykład obliczenia dodatkowej opłaty od wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. (6)).

Okres wypłaty	Wynagrodzenie miesięczne w złotych	Wynagrodzenie w stosunku rocznym w złotych	Dodatkowa opłata za okres wypłaty w złotych
Styczeń	4.000	48.000	140
Luty	3.500	42.000	195
Kwiecień	3.000	36.000	225
Czerwiec	2.000	24.000	270
Wrzesień	4.000	48.000	140
Październik	4.500	54.000	75
Listopad	5.000	60.000	25
Grudzień	6.000	72.000	—
	32.000	—	1.070

Od wynagrodzenia rocznego w wysokości 32.000 zł należy się dodatkowa opłata 2.700 zł. Ponieważ pracodawca wpłacił z tego tytułu w ciągu roku 1.070 zł, obowiązany jest przy wpłacaniu podatku od ostatniej sumy wynagrodzenia za dany rok kalendarzowy uiścić dodatkową opłatę w wysokości 1.630 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy sumą należną (2.700 zł) a już zapłaconą (1.070 zł), w terminie do dnia 7 następnego miesiąca po dniu wypłaty.

§ 31. 1. W celu ustalenia dodatkowej opłaty przy wypłacie jednemu pracownikowi dwóch lub więcej wynagrodzeń (art. 15) należy uwzględnić nie poszczególne kwoty wynagrodzeń, lecz łączną ich sumę.

2. Wynagrodzenia za pracę, zwolnione od podatku na mocy przepisów art. 5, bierze się pod uwagę przy ustalaniu wysokości dodatkowej opłaty za dany okres wypłaty.

Do art. 13 ust. (2).

§ 32. 1. Przedsiębiorstwa zorganizowane na zasadzie przepisów prawa handlowego, w których uczestniczy wyłącznie kapitał społeczny, uważa się za przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym, jeżeli udział Skarbu Państwa w kapitale zakładowym wynosi co najmniej 51%.

2. Komunalne kasy oszczędności, działające na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860), zalicza się do kategorii zakładów będących pod zarządem związku samorządowego. To samo dotyczy Związku Komunalnych Kas Oszczędności, powołanego do życia rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 16 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 156).

Do art. 13 ust. (3).

§ 33. 1. Zwalnia się od opłaty dodatkowej:

- a) fundacje i instytucje kredytowe,
- b) instytucje prawnie uznanych związków religijnych,
- c) stowarzyszenia wyższej użyteczności,
- d) partie polityczne,
- e) instytucje i przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe,
- f) instytucje dobroczynne, instytucje opieki społecznej i zakłady opiekuńcze, których zadaniem jest prowadzenie burs, internatów, ośrodków zdrowia, przychodni leczniczych, zakładów poprawczych, przytułków, schronisk noclegowych itp. urządzeń o celach opieki społecznej,

g) instytucje, organizacje i zrzeszenia, pokrywające swe wydatki ze składek członkowskich i dotacji publicznych, jeżeli zgodnie z postanowieniami statutu nie mają one charakteru zarobkowego w stosunku do wynagrodzeń pracowników centrali i oddziałów (z wyłączeniem wynagrodzeń pracowników przedsiębiorstw prowadzonych przez te instytucje, organizacje i zrzeszenia),

h) instytucje społeczne i oświatowe wyłącznie w stosunku do wynagrodzeń wypłacanych pracownikom, zatrudnionym przy realizowaniu niezarobkowych celów w statucie przewidzianych,

i) szpitale, odpowiadające warunkom określonym w art. 3 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382), kliniki szkół akademickich oraz prowadzone przez zrzeszenia pracownicze ośrodki zdrowia, przychodnie, sanatoria i domy wypoczynkowe,

j) prywatne szkoły akademickie (ustawa z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 1, poz. 6)), prywatne szkoły, kursy oraz zakłady wychowawcze wszelkich typów, przewidzianych w ustawie z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389); w przypadkach wątpliwych o charakterze szkoły orzeka kurator okręgu szkolnego,

k) szkolne organizacje samopomocowe.

l) Związek Rewizyjny Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej i spółdzielnie należące do tego Związku, Związek Gospodarczy Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej „Społem“ oraz Centralną Kasę Spółek Rolniczych,

m) Związek Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w centrali i w oddziałach (z wyłączeniem wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach należących do Związku),

n) instytucję Polska YMCA w stosunku do wynagrodzeń pracowników centrali, oddziałów i zakładów służących celem wykonywania statutowej działalności instytucji,

o) Związek Samopomocy Chłopskiej w stosunku do wynagrodzeń pracowników centrali i oddziałów,

p) organizację młodzieży Towarzystwo Uniwersytetów Robotniczych w stosunku do wynagrodzeń wypłacanych pracownikom centrali i oddziałów,

r) pracodawców, zatrudniających uczniów przemysłowych na podstawie umów o naukę (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) oraz praktykantów w stosunku do wynagrodzeń wypłacanych tym uczniom i praktykantom,

s) pracodawców, zatrudniających dozorców domowych, fizycznych pracowników rolnych oraz pomoc domową (służących) w stosunku do wynagrodzeń wypłacanych tym kategoriom pracowników, przy czym — jeśli chodzi o pomoc domową — ze zwolnienia korzysta pracodawca tylko w odniesieniu do jednego pracownika tej kategorii,

i) za uprzednią pisemną zgodą dyrektora właściwej izby skarbowej pracodawców wypłacających wynagrodzenia nieperiodyczne (art. 12 ust. (6)) w odniesieniu do dodatkowej opłaty od tych wynagrodzeń nieperiodycznych, jeżeli zostanie stwierdzone, iż tego rodzaju system wynagradzania pracowników jest stale stosowany przez pracodawcę.

2. Obniżą się stawki dodatkowej opłaty pracodawcom, zatrudniającym pracowników na podstawie stosunku pracy, lecz w okresie niepełnego dnia pracy np. buchalterów na godziny, administratorów domów, prowadzących meldunki itp. — w stosunku do wynagrodzeń wypłacanych tym kategoriom pracowników:

- o 50%, jeżeli pracownik jest zatrudniony przynajmniej u 2 pracodawców,
- o 75%, jeżeli jest zatrudniony przynajmniej u 4 pracodawców,
- o 85%, jeżeli jest zatrudniony przynajmniej u 6 pracodawców.

3. Ulga wymieniona w ust. 2, przysługuje w tych tylko przypadkach, gdy pracodawca będzie prowadził wykaz pozostałych pracodawców zatrudniających danego pracownika z podaniem dokładnego ich adresu.

Do art. 14 ust. (2).

§ 34. Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do zwalniania od obowiązku składania wykazów potrąceń albo list płacy pracodawców, prowadzących prawidłowe księgi handlowe, a zatrudniających ponad 200 pracowników.

Do art. 15.

§ 35. Wypłata dwóch lub więcej wynagrodzeń ma miejsce w tych przypadkach, gdy pracownik pełni u jednego pracodawcy kilka odrębnych funkcji, nie mających ze sobą ścisłej łączności, np. praca biurowa, za pełnienie której pobiera jedno wynagrodzenie, i administracja domu czynszowego, będącego własnością tegoż przedsiębiorstwa, za którą to administrację pracownik pobiera drugie wynagrodzenie. Jeżeli łączna suma takich odrębnych wynagrodzeń przekroczy w okresie roku kwotę 30.000 zł pracodawca obowiązany jest ustalić wysokość należnego podatku od łącznej sumy, odliczyć podatek już w ciągu roku zapłacony, różnicę zaś potrącić najpóźniej od wynagrodzenia należnego za miesiąc grudzień danego roku i wpłacić do kasy

właściwego urzędu skarbowego do dnia 7 stycznia następnego roku.

Do art. 15, 16 i 17.

§ 36. Przy obliczaniu różnicy podatku w myśl art. 15, 16 i 17 należy zastosować zniżkę lub wyżkę rodzinną (art. 9 i 10) z uwzględnieniem stanu rodzinnego na dzień 31 grudnia roku kalendarzowego, poprzedzającego rok, w którym powstał obowiązek obliczenia i wpłacenia podatku (art. 15 ust. (2)), art. 16 i art. 17 ust. (2)).

§ 37. 1. W przypadkach, w których pracodawca nie potrącił należnego podatku od wypłaconych wynagrodzeń, lecz poniósł go z własnych funduszy, należy przy obliczeniu łącznej sumy wynagrodzeń przyjąć wynagrodzenie w sumie brutto, to znaczy do sumy otrzymanego przez pracownika wynagrodzenia doliczyć zapłacony przez pracodawcę podatek.

2. W celu ustalenia podatku od łącznych wynagrodzeń bierze się pod uwagę również takie wynagrodzenia, które ze względu na wysokość nieprzekraczającą kwoty 12.000 zł (art. 5 ust. (1) pkt 19) nie podlegały opodatkowaniu u poszczególnych pracodawców. Wynagrodzeń zwolnionych na mocy pozostałych przepisów art. 5 dekretu nie bierze się pod uwagę.

3. Obliczenia różnicy podatku od łącznych wynagrodzeń należy przeprowadzać na przepisanych w tym celu formularzach.

4. Nie ma obowiązku składania obliczenia różnicy w przypadkach, gdy pracownik był zatrudniony u dwóch lub więcej pracodawców nie równocześnie, jak również wtedy, gdy łączna suma wynagrodzeń otrzymanych w ciągu ubiegłego roku od wszystkich pracodawców razem nie przekroczyła 12.000 zł.

5. Nie stosuje się przepisu art. 17, jeżeli przeprowadzone obliczenia nie wykażą nadwyżki ponad sumę podatku potrąconego przy wypłatach za poszczególne okresy wypłaty.

Do art. 17 ust. (3).

§ 38. 1. Jeżeli z łącznej sumy wynagrodzeń, ustalonej do wymiaru podatku, po potrąceniu należnej sumy podatku, pozostanie mniej, niż wynosi najwyższe wynagrodzenie wolne od podatku, wówczas należy podatek obliczyć i pobrać tylko w wysokości nadwyżki wynagrodzenia ponad górną granicę wynagrodzenia wolnego od podatku.

Przykład :

	zł
Łączne wynagrodzenie roczne wynosi . . .	12.100
stopa podatkowa 1%, podatek	121

pozostaje podatnikowi	11 979
roczne zaś wynagrodzenie wolne od podatku wynosi	12.000
należy zatem pobrać jedynie nadwyżkę ponad to wynagrodzenie w wysokości	100

2. Podatek należy pobrać w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po uwzględnieniu

niu podatku nie pozostało mniej, niż pozostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia, po pobraniu podatku na ten stopień przypadającego.

Przykład :

	zł
Łączne wynagrodzenie roczne wyniosło . . .	48.400
stopa podatkowa 5%, podatek	2.420
pozostaje pracownikowi	45.980
najwyższe wynagrodzenie bezpośrednio niższego stopnia	48.000
stopa podatkowa 4%, podatek	1.920
pozostaje pracownikowi	46.080

Podatek należy zatem pobrać w wysokości różnicy pomiędzy sumą 48.400 zł a sumą 46.080 zł czyli w kwocie 2.320 zł.

Do art. 20.

§ 39. 1. Przepisy dekretu o podatku od wynagrodzeń mają zastosowanie do wynagrodzeń wypłacanych od dnia 1 września 1945 r. bez względu na czas, za jaki przypadają.

2. Przy ustalaniu wysokości różnicy podatku w myśl art. 15 oraz różnicy od łącznych wynagrodzeń (art. 17) za rok 1945 skalę podatku przewidzianą w dekrete, a odpowiadającą sumie całorocznego wynagrodzenia stosuje się do wynagrodzeń wypłaconych w okresie wrzesień — grudzień 1945 r. Podatek należny od wynagrodzeń wypłaconych do dnia 31 sierpnia 1945 r. należy obliczyć według skali, przewidzianej w ustawie o państwowym wydatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 26, poz. 226, z 1939 r. Nr 89, poz. 566, z 1944 r. Nr 9, poz. 46), również odpowiadającej sumie całorocznego wynagrodzenia.

3. W przypadkach, gdy po dniu wejścia w życie dekretu wypłacane jest wyrównanie wynagrodzenia za okres poprzedzający dzień 1 września 1945 r. do obliczenia należnego podatku stosuje się analogicznie przepis § 22 pkt 1).

4. Przy wypłacie wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. (6)) oraz periodycznych zmiennych (art. 12 ust. (4)) za okres wrzesień — grudzień 1945 r. za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 przyjmuje się wysokość wynagrodzenia wypłaconego od początku roku, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek pobrany od początku roku na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących.

§ 40. Pracodawcom, którzy przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia dokonali potrącenia podatku według przepisów poprzednio obowiązujących lub też przy obliczeniu podatku zastosowali niewłaściwy sposób ustalenia wysokości wynagrodzenia lub też nienależnie uiszcili dodatkową opłatę z art. 13 dekretu, służy prawo sprostowania dokonanych obliczeń i wpłat oraz potrącenia ewent. nadpłaty zarówno z podatku, jak i dodatkowej opłaty, należnych za miesiące następne. Gdyby z obliczenia okazało się, że podatek lub dodatkową opłatę wpłacono w kwocie za niskiej, różnicę należy dopłacić w terminie do dnia 7 kwietnia 1946 r. bez obowiązku opłacenia odsetek. O dokonanych sprostowaniach pracodawca jest obowiązany zawiadomić urząd skarbowy w powyższym terminie.

§ 41. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1945 r.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Celem uniknięcia zwłoki w otrzymywaniu Dziennika Ustaw R. P. należy natychmiast wpłacić prenumeratę za II kwartał.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w drukarni Nr 4 Sp. Wydawniczej „Czytelnik” w Łodzi ul. Żwirki 2.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi.

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmuje się w Administracji Dziennika Ustaw R. P. w Łodzi, ul. Piotrkowska 49. Prenumeratę należy wpłacać z góry. Wysyłkę wykonuje się po uprzednim wpłaceniu prenumeraty kwartalnej dla władz, urzędów, zakładów i instytucji państwowych i samorządowych w kwocie zł 100, dla innych prenumeratorów w kwocie zł 200. Konto czekowe w P. K. O. w Łodzi VII.134.

Pojedyncze numery są do nabycia:

w Administracji Dziennika Ustaw R. P. w Łodzi, ul. Piotrkowska 49. w Biurze Sprzedaży w Warszawie, ul. Targowa 59 oraz w Kasach Sądów Okręgowych w Krakowie, Katowicach, Lublinie i Poznaniu.